

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het college, heeft op 13 april 2015 uitspraak gedaan inzake het beroep van

....., wonende te Den Haag, verder: appellante,

welk beroep was gericht tegen

het besluit van de **examinator van ESL**, hierna: verweerder, van 31 oktober 2014 om appellante geen resultaat toe te kennen voor het Onderzoekspracticum strafrecht van de afstudeervariant Strafrecht van de masteropleiding Rechtsgeleerdheid

I. Ontstaan en loop van het geding

Appellante heeft bij schrijven van 28 november 2014 beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder d.d. 31 oktober 2014, waarbij aan appellante geen resultaat werd toegekend voor het Onderzoekspracticum strafrecht. Op 28 januari 2015 ontving college het verweerschrift.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het college op 13 april 2015. Appellante is ter zitting verschenen, vanaf de tweede termijn bijgestaan door haar gemachtigde, mr. .... Namens de examencommissie was aanwezig ..... Voorts was ter zitting de examinerator ....., aanwezig.

II. Motivering

1. Appellante volgt per 1 september 2014 de masteropleiding Rechtsgeleerdheid. Voor de afstudeervariant Strafrecht heeft appellante van 1 september 2014 t/m 6 november 2014 deelgenomen aan het Onderzoekspracticum strafrecht. In paragraaf 2.4 van de Syllabus van het Onderzoekspracticum strafrecht 2014 is bepaald dat aanwezigheid bij alle onderdelen van het vak cruciaal is en dat het studenten twee keer is toegestaan om afwezig te zijn bij een onderdeel van het vak, maar niet in de eerste week en niet twee keer in dezelfde week. Wanneer een student met de aanwezigheidsplicht in strijd is volgt uitsluiting van verdere deelname aan het vak en worden alle eventueel behaalde deelcijfers ongeldig verklaard. Appellante heeft vier verplichte onderwijsbijeenkomsten gemist. Zij was op 29 september 2014, 2 oktober 2014, 23 oktober 2014 en 30 oktober 2014 afwezig. De examinerator heeft conform het bepaalde in de Syllabus appellante uitgesloten van verdere deelname en alle door haar behaalde deelcijfers ongeldig verklaard omdat zij te vaak afwezig is geweest.

Tegen dit besluit komt appellante in beroep. Appellante betoogt dat zij op 29 september 2014 vanwege een brandmelding niet met de trein van Den Haag naar Rotterdam kon reizen. Volgens appellante was er sprake van overmacht. Zij heeft op dezelfde dag aan de coördinator van het vak laten weten dat zij niet naar college kon komen. Op 2 oktober 2014 kon appellante niet aanwezig zijn omdat zij tante was geworden. Zij moest die dag oppassen op een achterneefje tijdens de bevalling van de echtgenote van haar neef. Op 23 oktober 2014 was zij afwezig vanwege het Diwali feest op die dag. Appellante geeft aan dat het Diwalifeest voor haar grote betekenis heeft. Zij merkt op dat zij de dag ervoor, 22 oktober 2014, aan de vakcoördinator heeft laten weten dat zij op 23 oktober 2014 verhinderd was. Op 30 oktober 2014 was appellante ziek, zo geeft zij aan, maar zij wilde toch naar college gaan omdat zij vreesde anders uitgesloten te worden van het vak. Vanwege een file kwam zij echter te laat aan op de EUR, waardoor zij het

college van die dag naar haar zeggen niet heeft kunnen volgen. Toen appellante in het lokaal aankwam was het college al afgelopen. Appellante vindt het zeer onredelijk dat zij voor drie keer afwezigheid en één keer te laat een zodanig zware maatregel krijgt opgelegd als uitsluiting van het vak. Die maatregel is -in de woorden van appellante- ongehoord zwaar. Zij wijst op de grote gevolgen die een en ander heeft voor haar studievoortgang. Dat betekent dat zij het vak volgend collegejaar opnieuw moet doen, terwijl zij dan het Onderzoekspracticum van een andere mastervariant had willen volgen. Zij zal zich dan opnieuw moeten inschrijven voor de mastervariant Strafrecht. Ter zitting merkt appellante op niet te begrijpen waarom zij na 30 oktober 2014 uit het vak is gezet, terwijl zij aan haar afwezigheid op 30 oktober niks kon doen. Zij had juist op 24 oktober 2014 van de examinerator een vervangende opdracht gekregen.

2. Ter zitting licht verweerder de afwezigheidsregeling die is opgenomen in de syllabus voor het vak kort toe. De afwezigheidsregeling is voor studenten kenbaar en voorzienbaar, aldus verweerder. In de regeling is naar de mening van verweerder voldoende rekening gehouden met het feit dat studenten soms vanwege overmacht (zoals ziekte) niet alle onderdelen kunnen bijwonen. Het is twee keer toegestaan om afwezig te zijn. Appellante is viermaal afwezig geweest. Verweerder betoogt dat de afwezigheid op 29 september 2014 geen situatie van overmacht is. Appellante had kunnen kiezen voor een andere vorm van vervoer naar Rotterdam. De afwezigheid van appellante op 2 oktober 2014 omdat zij naar haar zeggen tante was geworden, is volgens verweerder evenmin een overmachtsituatie. De afwezigheid op 2 oktober 2014 was bovendien de tweede keer in dezelfde week, hetgeen een eerste overtreding van de aanwezigheidsplicht opleverde (niet twee keer in dezelfde week). Ook de door appellante genoemde reden voor haar afwezigheid op 23 oktober 2014 kwalificeert niet in termen van overmacht, aldus verweerder. Appellante had ervoor kunnen kiezen een gedeelte van het feest te missen. Hoewel zeer betwistbaar was of de absentie verontschuldigbaar was en zij twee keer binnen een week afwezig was, gaf de examinerator appellante toch een vervangende opdracht op 24 oktober 2014. Daarmee zegt de examinerator zeer coulant te zijn geweest. De examinerator gaf in de mail van 24 oktober 2014 expliciet aan dat wanneer appellante nog een keer afwezig zou zijn, zij zou worden uitgesloten van verdere deelname. Toen appellante vervolgens op 30 oktober 2014 voor de vierde maal bij een college ontbrak, is zij definitief uitgesloten van verdere deelname.
Wat betreft de door appellante gestelde studievertraging merkt verweerder ter zitting op dat uit de cijfers in Osiris naar voren komt dat appellante toch niet in dit studiejaar 2014-2015 had kunnen afstuderen. Appellante kan namelijk nog niet aan haar masterscriptie beginnen, aldus verweerder, omdat er nog te weinig studiepunten zijn behaald.
3. Het college overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Het college ziet zich voor de vraag geplaatst of verweerder appellante terecht geen cijfer heeft toegekend voor het Onderzoekspracticum strafrecht. Het college beantwoordt deze vraag bevestigend.

Verondersteld mag worden dat appellante van de afwezigheidsregeling, die is opgenomen in de syllabus van het vak, op de hoogte was. Het betoog van appellante dat haar afwezigheid op 29 september en 2 oktober 2014 een situatie van overmacht behelsde, deelt het college niet. In beide gevallen was naar het oordeel van het college de afwezigheid het gevolg van door appellante gemaakte eigen keuzes en door haar gestelde prioriteiten. Dat geldt ook voor de afwezigheid van appellante op 23 oktober 2014 vanwege het bijwonen door appellante van het Diwali feest. Dat betreft naar het oordeel van het college evenmin een situatie van overmacht. In Nederland is Diwali geen officiële feestdag. Daarmee was appellante reeds driemaal niet verontschuldigbaar

afwezig bij college. Daar komt bij dat appellante in de week van 29 september 2014 tweemaal afwezig was in dezelfde week. Immers ook op 2 oktober 2014 was appellante niet verontschuldibaar afwezig. Ook dat gegeven levert strijd op met de aanwezigheidsregeling van het vak.

Het college is van oordeel verweerder voldoende heeft gemotiveerd waarom appellante is uitgesloten van het vak en het vak volgend studiejaar opnieuw zal moeten doen. Het door appellante gestelde over ernstige studievertraging volgt het college niet, temeer niet daar niet weersproken is dat appellante thans nog niet voldoende studiepunten heeft om al aan haar masterscriptie te beginnen.

Nu de beslissing van verweerder ook niet op andere gronden voor vernietiging in aanmerking komt, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

III. Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellante ongegrond.